



بسم الله الرحمن الرحيم

اند کرده عمل که را آنچه همه خود کتاب در « جمله ...حاضر می یابند » که در آیه شریفه 49 سوره مبارکه کهف به آن اشاره فرموده ، «... وَ وَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَ لَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا» به وضوح حکایت از آن دارد که انسان ها، خود اعمال را در عالم مخصوص یا کتاب خود می یابند (درعالم بعد از دنیا)، و کتابت، کتابت تکوینی است، نه اینکه مانند نامه های معمول در دنیا نوشته شده باشد فلانی فلان عمل را انجام داده است، آنچنان که افکار عامیانه تصویر می کنند.

با خود کتاب یا مخصوص عالم در را خود ،بگوئیم تر دقیق واگرتک تک اعمال خود در حالی که آنها را انجام می دهند می یابند، هم با صور دنیوی اعمال، هم با صور اخروی آنها.

به او غیبت در حال را خود ،سو ازیک آنجا در ،است کرده را شخصی غیبت که کسی مثال برای آن اخروی صورت با او غیبت حال در را خود ،دیگر سوی از و ،بیند می آن دنیوی صورت همان وحشت ،کرده احاطه او به ظلمت ،گرفته قرار آتش در که بیند می حالی در را خود یعنی ،بیند می می را او بدن گوشت انزجار عین در و اوست مقابل شخص آن وجنازه ،گرفته را او تصور فوق ،دهد می انجام را آن وصف این با لکن و است منزجر سخت او گوشت خوردن از چون و ،خورد از کمتر و نیاید وهم در که خشمی ،کند می خشم خود بر خود و آمده خشم به خود دست از خود نیست سوزد می آن در که آتشی

من یار ای است حیرت اندر حیرت

من کار هم نی ست کار نه این

ها نکته زین تا میخواه خدا از

منتها در رسی و نلغزی در

... دارد ادامه

الشریف سره قدس استاد حضرت محبت رساله کتاب از ای گزیده

@shojaee_org : سایت وب تلگرامی کانال